

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3503/2022. (XII. 20.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.218/2022/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján (dr. Gáldi Nóra ügyvéd) alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.218/2022/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 107.K.706.546/2020/16. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítását és azok megsemmisítését kérte, az Abtv. 43. § (1) bekezdésére figyelemmel. Álláspontja szerint a fenti, kifogásolt bírói döntések sértik az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésében elismert vallásszabadsághoz való jogát, továbbá a XV. cikk (2) bekezdésébe ütköző önkényes megkülönböztetést eredményeznek. Emellett sértik az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét eredményezik, megemlítve – nézete szerint – a bíróságok által tanúsított *contra legem* jogalkalmazást.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban, továbbá az Alkotmánybíróság 6/2013. (III. 1.) AB határozata (a továbbiakban: Abh.) alapján megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozót a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény (a továbbiakban: Lvt.) alapján a bíróság 1990. július 13-án jogerőre emelkedett végzésével vette egyházként nyilvántartásba, majd a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) hatálybalépésekor, annak rendelkezései következtében 2012. január 1-jén veszítette el egyházi státuszát. Az Ehtv. 2012. január 1-jétől 2012. augusztus 31-ig hatályban volt 34. § (2) és (4) bekezdései értelmében az egyházakra vonatkozó nyilvántartást vezető, az egyházakkal való kapcsolattartás koordinációjáért felelős miniszterhez kérelmet benyújtó egyház az Ehtv. szerinti elismeréséről az Országgyűlés 2012. február 29-éig döntött, és amennyiben az elismerést valamely egyház tekintetében elutasította, akkor az egyház 2012. március 1-jétől alapcélként vallási tevékenységet végző egyesületnek minősült. Az utóbbi esetben a szervezet – továbbműködési szándék esetén – kezdeményezhette egyesületként való nyilvántartásba vételét (változásbejegyzési eljárást indíthatott), a bíróság által az Lvt. alapján (tehát egyházként) nyilvántartott adatait a változásbejegyzési eljárás befejezésével egyidejűleg törölni kellett. Az indítványozó fentiek szerinti kérelmét az Országgyűlés a 8/2012. (II. 29.) OGY határozatban (a továbbiakban: OGYh.) elutasította. Az Alkotmánybíróság a 6/2013. (III. 1.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) – többek között az indítványozó által benyújtott alkotmányjogi panasz alapján – megállapította, hogy az Ehtv. 2012. január 1-jétől 2012. augusztus 31-ig hatályos 34. § (2) és (4) bekezdései alaptörvény-ellenesek voltak, ezért azok hatálybalépésüktől kezdve nem alkalmazhatóak. A határozat indokolása rögzítette, hogy „a rendelkezések alapján elfogadott OGYh.-hoz és az Ehtv. közvetlenül hatályosult 34. § (4) bekezdéséhez joghatás nem fűződhet, azok alapján az OGYh. mellékletében megjelölt egyházak egyházi jogállásukat nem veszítették el, vallási egyesületté történő átalakulásuk nem kényszeríthető ki” (Abh., Indokolás [215]).
- [4] Az Abh. kihirdetését követően az Ehtv. módosítása folytán az érintett vallási közösségeknek 2013. szeptember 1-jei hatállyal lehetőségük nyílt arra, hogy a módosítás hatálybalépésétől számított 30 napon belüli jogvesztő határidőben kezdeményezzék egyházként történő elismerésüket. Az indítványozó az Országgyűlésnél 2014. július 11-én kezdeményezte az egyházként való elismerését, azonban a H/795. számú határozati javaslatról

a bíróságok előtt vizsgálendő időszakig nem született döntés. Míg az Ehtv. 33. § (1) bekezdése 2019. április 15. napján hatályba lépett módosítása folytán ez a lehetőség megszűnt. Az Alkotmánybíróság hivatalos tudomása szerint az indítványozó 2022. augusztus 16-án nyilvántartásba vett egyház lett.

- [5] 1.2. A jelen ügy előzményeül szolgáló alapperben/előzményi perben az indítványozó (mint a közigazgatási jogvita felperese) – köznevelési feladatot ellátó nem állami intézményfenntartóként a 2018. január 1-jétől 2018. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozó működési támogatás megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő, melyet a Magyar Államkincstár BPM-ÁHI/1596-5/2018. számú határozatával elutasított. Az indítványozó ezen határozat ellen keresettel élt, melyet a Fővárosi Törvényszék 2021. február 24-én kelt 13.K.702.264/2020/15. számú ítéletével szintén elutasított, míg az indítványozó ez ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmét a Kúria Kfv. IV.35.203/2021/4. számú ítélete nem találta megalapozottnak. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyet az Alkotmánybíróság 3205/2022. (IV. 29.) AB végzésével visszautasított.
- [6] Ezt követően az indítványozó köznevelési feladatot ellátó nem állami intézményfenntartóként 2018. évre vonatkozó, működési támogatás elszámolása iránti kérelmet nyújtott be, melyet a Magyar Államkincstár BPM-ÁHI/2849-2/2019. számú határozatával elutasított. Az indítványozó mint felperes ezen határozatával szemben előterjesztett keresetét a Fővárosi Törvényszék 2022. január 19-én kelt, fenti számú jogerős ítéletével elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a konkrét per előkérdesét képezte a felperesnek a 2018. évre vonatkozó működési támogatás megállapítása iránti kérelmét elutasító alperesi határozat ellen benyújtott jogorvoslati eljárás. Itt a kúriai ítélet indokolása rögzítette, hogy az indítványozó mint felperes azért nem jogosult a támogatás igénybevételére, mert arra csak a bevett egyházak jogosultak, a felperes ugyanakkor nem szerepelt az Országgyűlés által nyilvántartásba vett bevett egyházak között. Emellett annak indokolása azt is kiemelte, hogy a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról rendelkező 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 37/L. § (1) bekezdése alapján „kizárólag az igénybe vett támogatások elszámolása történhet meg”, azonban az alapperben a bíróságok azt állapították meg, hogy az indítványozó mint felperes nem jogosult a (működési) támogatások igénybevételére. A meg nem állapított működési támogatás igénybevételére pedig – a Rendelet 37/L. § (1) bekezdése alapján – elszámolást megállapítani nem lehet.
- [7] Az indítványozó mint felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, befogadási okként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdése a) pont aa) és ab) alpontjait jelölte meg. Indokolása szerint egyrészt a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása indokolja a befogadást, figyelemmel arra, hogy a Kúria a státuszával összefüggésben két döntésében a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásáról szóló adózái nyilatkozat érvényessége kérdésében kimondta, hogy a jogalkalmazó szerveknek tekintettel kell lenniük az alkotmánybírósági határozat rendelkezéseire, ugyanis az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező. Emellett nézete szerint a 6/2013. (III. 6.) AB határozat rendelkezéseinek gyakorlati alkalmazásával összefüggő jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége is alátámasztja a kérelme befogadhatóságát.
- [8] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzése a felperes felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadta. Indokolásában – többek között – kitért arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének, illetve a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása befogadási okok elkülönülnek egymástól. Azt is megállapította, hogy a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a bírói gyakorlat nem egységes, illetve a befogadási kérelemben megjelölt okokból a jogerős ítélet folytán a jogegység sérült, vagy sérülhet. Míg a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására akkor kerül sor, amennyiben a kialakult és egységes bírói gyakorlata befogadási kérelemben megfogalmazott elvi ok(ok)ból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új jogkérdés merült fel a perben, amely a Kúria állásfoglalását igényli. A Kúria azt is kiemelte, hogy a Fővárosi Törvényszék felülvizsgálati kérelemmel támadott határozata arra hivatkozással utasította el a felperesi indítványozó keresetét, hogy elszámolni, csak igénybe vett működési támogatásokkal lehet, így az alperesi elszámolási kérelmet elutasító határozatot megalapozottnak találta. Az elsőfokú bíróság tehát előkérdesnek tekintette a működési támogatás iránti kérelmet elutasító alperesi döntés tárgyában indult jogorvoslati eljárást. Míg a felperesi álláspont a jelen felülvizsgálati kérelemben nem a tárgyi jogerős ítélettel foglalkozott, hanem az alapperben meghozott, működési támogatás iránti kérelmet elutasító döntéssel kapcsolatos ítéletével összefüggésben fejtette ki az álláspontját.

- [9] A kúriai döntés indokolása kiemelte továbbá, hogy – a felperesi hivatkozással ellentétben – az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében nem vizsgálta az indítványozó mint felperes egyházi státuszát, megállapította, hogy e vonatkozásban az előkérdésnek minősített jogorvoslati eljárás során hoztak döntést, vagyis arról a Fővárosi Törvényszék 13.K.702.264/2020/12. számú, működési támogatás iránti kérelmet jogerősen elbíráló ítéletében (melyet a Kúria Kfv.IV.35.203/2021/4. számú ítéletével fenntartott) tett megállapítást. Ezért a Kúria kifejtette, hogy az előtte lévő, felülvizsgálati kérelem befogadásáról való döntés során az ezen ítélettel összefüggésben felhozott felperesi érvelés elbírálására nem volt mód. Ugyanakkor azt is megállapította, hogy mind a felperes státuszával összefüggésben, mind a felperes által megjelölt Kúriai döntésekkel összefüggésben korábbi döntéseiben már vizsgálta a felperesi hivatkozásokat, ezzel összefüggésben egységes gyakorlatot alakított ki. Továbbá indokolása kiterjedt a felperes által felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségét illetően is, mellyel összefüggésben hangsúlyozta, hogy a társadalmi jelentőség megállapításához igazolni kell, hogy az a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti, melynek alátámasztására a felperesi állítás nem alkalmas. A felperes által felhozott egyéni érdekek és érdeksérelmek önmagukban nem alapozzák meg a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont *ab*) alpont szerinti befogadását. Ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont *ac*) és *ad*) alpont és *b*) pont szerinti befogadási okok alapján sem találta a felülvizsgálati kérelem befogadását indokoltnak.
- [10] 2. Az indítványozó az Alkotmánybírósághoz benyújtott, az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában – az elsőfokú bíróság ítéletére kiterjedően – a Kúria végzése (az indítvány tartalma szerint alaptörvény-ellenességének megállapítását), valamint megsemmisítését kérte. A tényállás ismertetését követően előadta, hogy az Lvt. alapján nyilvántartott egyházként 1990 évtől folytat tevékenységet. Az indítványozó a 2012. január 1-jével hatályba lépett Ehtv. alapján nem kapott egyházi státuszt. Ugyanakkor az Abh. kifejezetten rögzítette, hogy az indítványozó az egyházi jogállását nem veszítette el (Indokolás [215]). Az indítványozó 2013-ban kezdeményezett egyházi elismerési eljárása 2014. április 14-ig nem vezetett eredményre, majd az Ehtv. 2019. április 15. napján hatályba lépett módosítása alapján megszűnt. Azt is előadta, hogy az Ehtv. 2019. április 15. napján hatályba lépett rendelkezései alapján a Fővárosi Törvényszék előtt ismételt kezdeményezte bejegyzett egyházkénti nyilvántartásba vételét.
- [11] Az indítványozó nézete szerint a Magyar Államkincstár határozata, továbbá a bírósági döntések sértik az indítványozó Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésébe foglalt vallásszabadsághoz való jogát. Indokolásában kitért arra, hogy az Abh. szerint egyházi jogállását nem veszítette el, mely döntés *erga omnes* hatállyal bír, az mindenkire nézve kötelező. Utalt továbbá az indítványozó arra, hogy az eljáró hatóságok és a bíróságok a jogszabályokat az Alaptörvény 28. cikke és az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján nem értelmezhetik másként, mint ahogy azt az Alkotmánybíróság egy adott alapjog vonatkozásában már megtette. Ebből következően sérti az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdését az a döntés, amely ettől eltérően értelmezi az Ehtv. és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: köznevelésről szóló törvény) és végrehajtási rendelete – a 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet – rendelkezéseit. Ellenkező jogértelmezés elfogadása esetén az Alkotmánybíróság határozatai kiüresedhetnek. Az indítvány azt is kifejtette, hogy a *contra legem* jogalkalmazás folytán a támadott kúriai végzés sérti továbbá az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését is, mivel egy mindenkire kötelező érvényű jogszabályt figyelmen kívül hagyott.
- [12] Az indítványozó egyben sérülni látta az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, annak folytán, hogy „az eljáró bíróság a sérelmezett ítéletet” az Abh.-ban foglaltak és az Abtv.-ben előírt kötelezettséget figyelmen kívül hagyásával hozta meg. Ezzel összefüggésben azt is kifejtette, tisztában van vele, hogy az Abh. meghozatala óta megváltozott a jogszabályi környezet: az Alaptörvény, az Ehtv., ezért a közigazgatási hatósági eljárásban az időközben bekövetkezett jogszabály-változásokra figyelemmel kell a hatóságnak az új határozatot meghoznia. Ettől függetlenül azonban az indítványozó szerint változatlanul jelentősége van, kiemelkedő fontossággal bír az a kérdés, hogy az Alkotmánybíróság határozatai mennyiben kötik az azt követően eljáró hatóságokat, illetve bíróságokat.
- [13] Álláspontja szerint a Magyar Államkincstár határozata, továbbá a Fővárosi Törvényszék és a Kúria döntése az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe ütköző önkényes megkülönböztetést is eredményez. Hivatkozása szerint az alkotmányellenes megkülönböztetés összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – körben, a köznevelési intézmények fenntartói viszonylatában áll fenn. Érvelése szerint a helyzet elsődlegesen annak következtében állt elő, hogy a működési támogatás igénybevételének részletszabályait az ágazati jogszabályok – a köznevelési törvény ill. az annak végrehajtásáról szóló 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet – tartalmazzák.

E jogszabályoknak az Abh. szerinti módosítása nem történt meg, mely körülmény lehetőséget ad a jogalkalmazóknak arra, hogy az indítványozó egyházi kiegészítő támogatásra való jogosultságát elutasítsák.

- [14] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [15] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [16] 3.1. Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a*) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b*) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [17] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a határidőben benyújtott indítványában (az indítványozó a Kúria végzését 2022. június 3-án vette át, míg alkotmányjogi panaszát elektronikusan 2022. július 7-én terjesztette elő) az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.218/2022/2. számú végzése a bírósági eljárást befejező, jogorvoslattal nem támadható döntésének alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek vagy további felülvizsgálatnak nincs helye, továbbá az indítványozó nagyobb részben az Alaptörvényben biztosított jogai sérelmére hivatkozott, ezért az alkotmányjogi panasz e tekintetben is megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel a közigazgatási jogvita iránt indított ügyben felperes [27. § (2) bekezdés *a*)–*c*) pontjai] volt, fennáll.
- [18] 3.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése nem tartalmaz ugyanis az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, így arra alkotmányjogi panaszt alapítani az indítványozónak nincs lehetősége [lásd például: 3088/2020. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [21]; 3252/2019. (X. 30.) AB határozat, Indokolás [21]].
- [19] 3.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványi kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek nem tesz eleget. Az indítvány tartalmazza: *a*) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) *b*) az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntések több alapjogát is sérti); *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést; *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [VII. cikk (1) bekezdése, továbbá a XV. cikk (2) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése]; *f*) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [20] Az indítványozó alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése vonatkozásában ugyan a hátrányos megkülönböztetésre vonatkozik, azt azonban az indítvány – tartalma szerint – valójában nem a bírói döntés, hanem a jogalkotó által alkotott jogszabályokkal összefüggésben állította. Ugyanakkor az indítványozó ezt anélkül tette, hogy erre vonatkozóan konkrét jogszabályi rendelkezést, valamint alkotmányjogilag releváns érvelést, alkotmányjogilag értékelhető indokolást, valamint az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszt előterjesztett volna.

- [21] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének e) pontja értelmében az indítványi kérelem a határozottság követelményének akkor tesz eleget, amennyiben az tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság az indítvány befogadhatóságának vizsgálata során megállapította, hogy – az indítványozó állításával ellentétben – az indítványozó által kifogásolt bírói döntések egyáltalán nem vizsgálták, hogy az indítványozó bevett egyháznak minősül-e, ezt a kérdést kizárólag az előzményi per bírói döntései érintették, amelyekre nézve (az indítványozó Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszára tekintettel) az Alkotmánybíróság előtt korábban már döntés született [lásd: 3205/2022. (VI. 29.) AB végzés]. Jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések kizárólag azzal az előkérdéssel foglalkoztak, hogy a Rendelet 37/L. § (1) bekezdése alapján a konkrét perben már igénybe vett támogatás elszámolását kérte-e az indítványozó, mivel a megjelölt jogszabályhely alapján a meg nem állapított működési támogatás igénybevétele, elszámolása nem lehetséges.
- [22] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a jelen indítvánnyal kifogásolt bírói döntések vonatkozásában sem az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésével, sem annak XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem terjesztett elő alkotmányjogilag releváns, értékelhető indokolást, az általa előterjesztett indokolás ugyanis kizárólag az alapperben/előzményi perben született bírósági döntések tartalmával áll érdemi összefüggésben.
- [23] Erre tekintettel az indítvány ezen részében nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt feltételeinek. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint önmagában annak állítása, hogy a támadott bírói döntés az indítványozók számára kedvezőtlen, még nem tekinthető alkotmányjogilag értékelhető indokolásnak, az indítvány érdemi elbírálásának pedig akadálya, ha az nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a támadott bírói döntéssel, illetőleg jogszabályi rendelkezéssel {legutóbb például: 29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [21]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ezen elemeiben nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja követelményét.
- [24] 4. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja követelményének – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is –, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2022. november 29.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2020/2022.

